

ВЕЧІРНІ ВВІСТІ

07(595),
18-24 лютого 2019 р.

ВЕЛИКА
БИТВА ІДЕЙ



стор 3

ІНДЕКСАЦІЯ ПЕНСІЙ:
КОМУ І СКІЛЬКИ



стор 4

МЕТОДИЧНИЙ
ФАЛЬСТАРТ



стор 5



ОПЕРАЦІЯ «ПРОВОКАЦІЯ»: ХТО ПЕРЕТВОРЮЄ ВИБОРИ НА ПОЛІТИЧНУ ВІЙНУ?

До президентських виборів залишилося рівно шість тижнів. Звісно, хотілося б, щоби боротьба була чесною і ми спостерігали справжню битву програм та ідей, а також змістовні дебати. Натомість маємо звичайнісіньку брудну кампанію: тут і ріки компромату, і навіть фальшива соціологія. Що ближче 31 березня, то більше розпалюються пристрасті. При цьому чи не найпотужніша інформаційна атака спрямована на Юлію Тимошенко. Мета одна — будь-яким чином знизити її підтримку серед виборців.

Кілька тижнів тому лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко разом зі своєю командою звернулася до Міністерства внутрішніх справ із вимогою розслідувати масовий підкуп виборців, який

планує влада. Мова йшла про створення мережі агітаторів, які збирають персональні дані українців та отримують грошові бонуси за кожного «наверненого» прихильника влади. Відповідна заява

про злочини була подана міністру Арсену Авакову.

Також Юлія Тимошенко тоді зазначила, що мережу для підкupu формує найближчий соратник президента. В ефірі одного з телеканалів політик продемонструвала документальні підтвердження своїх слів.

Між іншим, у ЗМІ багато про це писали. А громадянська мережа «ОПОРА» також розповідала про створення мережі агітаторів за кандидата від влади та збір персональних даних громадян.

(Закінчення на стор. 2)

**НАВІТЬ УЯВИТИ ВАЖКО, СКІЛЬКИ БРУДУ
ЩЕ МОЖЕ ВИЛИТИСЯ ЗА НАСТУПНІ ШІСТЬ ТИЖНІВ.
ТОЖ ВИБОРЦЯМ СЛІД БУТИ ДУЖЕ УВАЖНИМИ
ТА НЕ ПІДДАВАТИСЯ НА ПРОВОКАЦІЇ, ДУМАТИ
ТА НІЗАЩО НЕ ПРОДАВАТИ СВОЇ ГОЛОСИ**



ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETAVV.COM

Рекомендована ціна
5 гривень

(Закінчення.
Початок на стор. 2)

Цікаво, що саме після цього голова фракції Блоку Петра Порошенка Артур Герасимов вирішив віддзеркалити звинувачення.

«Останнім часом іде багато сигналів майже з усіх областей України, що представники партії «Батьківщина», яку очолює Юлія Тимошенко, розпочали кампанію з підкупу виборців і збору їхніх персональних даних», — сказав він. Однак жодного доказу так і не надав. Тож найкращий захист — це напад?

Політична сила Юлії Тимошенко виступила із заявою, і тут спливали дуже цікаві факти...

«Влада від імені штабу «Батьківщини» масово пропонує громадянам по 500 гривень за підтримку Юлії Тимошенко. Відповідні випадки фальшивих телефонних пропозицій зафіксувала служба безпеки партії «Батьківщина» в усіх регіонах України. Так, людям дзвонять на особисті номери, представляються працівниками штабу партії та пропонують голосувати за Юлію Тимошенко. У разі згоди обіцяють заплатити 500 грн частинами — до і після голосування. За кожну загітовану людину, яка надасть паспортні дані, теж пропонують винагороду.

У «Батьківщині» з'ясували, що масовий обдзвін людей відбувається з телефонних номерів, які належать колекторській компанії, що вже тривалий час проводить різноманітні соціологічні опитування на замовлення БПП «Солідарність».

Водночас інтернет-департамент партії «Батьківщина» фіксує схожі дії опонентів у соціальних мережах. За пости



Операція «Провокація»: хто перетворює вибори на політичну війну?

з підтримкою Юлії Тимошенко у «Фейсбуці» та «Інстаграмі» невідомі провокатори обіцяють гроші та сувенірну продукцію», — сказано в заяві партії «Батьківщина».

Також у партії підкреслили, що за фальсифікаціями проти Юлії Тимошенко та створенням мережі для підкупу виборців, а також фальшивої соціології стоять найближчі

знайшли ще рівно стільки ж димових шашок.

Більш того, поблизу сцени було поставлено автомобіль з єврономерами. І саме під час виступу Юлії Тимошенко полі-

«БАТЬКІВЩИНА» ЗАЯВЛЯЄ, ЩО БУДЬ-ЯКІ ПРОПОЗИЦІЇ ВІНАГОРОДИ ЗА ПІДТРИМКУ ЮЛІЇ ТИМОШЕНКО Є ФАЛЬШИВКОЮ ТА ПРОВОКАЦІЄЮ, ОРГАНІЗОВАНОЮ ВЛАДОЮ», — ЗАЗНАЧЕНО В ЗАЯВІ ПАРТІЇ

Також у зверненні зазначено: хвиля провокацій почалася після того як Юлія Тимошенко, Андрій Садовий, Анатолій Гриценко та інші політики публічно підписали Меморандум про чесні вибори в ефірі програми «Право на владу» на каналі «1+1».

«Батьківщина» заявляє, що будь-які пропозиції винагороди за підтримку Юлії Тимошенко є фальшивкою та провокацією, організованою владою», — зазначено в заяві.

соротники президента. Тож правоохоронним органам є чим зайнятися...

Втім, це лише частина тієї самої брудної кампанії. 8 лютого під час виступу Юлії Тимошенко на площі перед міською радою Білої Церкви було влаштовано провокацію. Під час мітингу, на який зібралися десять тисяч людей, у натовп кинули сім димових шашок. Небайдужі громадяни допомогли поліції затримати шістьох провокаторів. У них

ція отримала телефонне повідомлення, що машина замінвана. Спеціалісти профільних служб негайно прибули на виклик та вручну відкотили авто на безпечну відстань. Партія «Батьківщина» заявила: вважає, що провокації у Білій Церкві мають відверто політичний характер і влаштовані за вказівкою влади.

Після цього провокацією було організовано вже в Києві.

«Наш мітинг на Подолі мив мирно, конструктивно, без

жодного ексцесу і скандалу. Десять тисяч людей зібралися на відкритому майданчику — Контрактовій площі. Кожен, хто хотів прийти і поспілкуватися, міг зробити це без будь-яких перешкод. Уже після завершення зустрічі я дізналася, що перед мітингом поліція затримала кількох осіб. Це було використано провокаторами зі зброєю як привід радикалізувати ситуацію у відділенні поліції. Тепер нашу зустріч із киянами намагаються штучно прив'язати до сутички активістів із правоохоронцями», — заявила Юлія Тимошенко.

Політик додала, що знову-таки вважає це черговою спецоперацією, організованою на вимогу влади.

Звісно, що усі ці інциденти треба ретельно розслідувати. Втім, здається, що сліди і дійсно ведуть на Банкову. Все дуже просто. Нині ціль номер один чинного президента — потрапити до другого туру президентських виборів. Однак це надскладна для нього задача. Ось тут і з'являються страшилки на кшталт «або я, або Путін», Томос-тури, хлопчики в сльоззах... Та найголовніше в цій ситуації для Порошенка — якось чином обійти Тимошенко. В плані ведення кампанії, виборчої програми це досить непросте... І виникають певні здогадки... Насправді дуже шкода, що вибори перетворилися на політичну війну.

Симптоми надто тривожні. Навіть уявити важко, скільки бруду ще може вилитися за наступні шість тижнів. Певно, що чорні піар-технології спрямовуватимуть і на інших претендентів на пост президента. Тож виборцям слід бути дуже уважними та не піддаватися на провокації, думати та нізащо не продавати свої голоси.

Микола БИКОВ

ДУМКА ЕКСПЕРТА

«Порошенко наразі навряд чи має шанси вийти у другий тур»



Олег ПОСТЕРНАК,
кандидат
історичних наук,
політехнолог,
керівник «Центру
політичної
розвідки»:

«Нинішня кампанія така ж брудна, як і президентська 2010-го та парламентська 2012 року. Чорні технології та потоки компромату використовувалися завжди, а скупка голосів — це вже наша українська традиція на виборах. Єдина особливість нині полягає в тому, що бруд більшою мірою почав проходити через соціальні мережі.

Нині можемо спостерігати активізацію інформаційних атак на Юлію Тимошенко та партію «Батьківщина». Нагадаю, нещодавно в ефірі програми «Право на владу» на каналі «1+1» Юлія Тимошенко продемонструвала те, як штаб кандидата від влади незаконно збирає персональні дані громадян та формує мережу для підкупу.

Після цього штаб Порошенка виступив із відповіддю, сказавши, що «Батьківщина» займається тим самим. Але жодних доказів не було продемонстровано.

Вже пішла фактично фальсифікація та фабрикація... Були створені чорні call-центри, з яких почали обдзвонювати потенційних виборців і пропонувати начебто від «Батьківщини» по 500 гривень за голос. Звісно, що це фейк. Адже, повторюю, реальних доказів причетності політичної сили до підкупу ніхто не надав. Але новина розлетілася у ЗМІ, і хтось може навіть у неї повірити. Ось у чому небезпека.

Але треба розуміти, що просто таким чином у нас відбувається дезінформаційна кампанія проти провідного кандидата від патріотичної опозиції. До речі, під роздачу можуть потрапити усі кандидати, які загрожують владі хоч якимись своїми мінімальними успіхами. Натомість агітаційну мережу Порошенка навряд чи згорнуть.

На жаль, у влади є багато ресурсів, які гарантують безперервність роботи

цього механізму. Єдиний, хто може зірвати такий сценарій, — це самі люди. Вони можуть взяти гроші і не проголосувати так, як їм звеліли, чи відмовитися від коштів і написати заяву в поліцію, або просто отримати винагороду і не прийти на вибори... Насправді дуже хочеться вірити у підвищення політичної свідомості українців.

Разом із тим у цій кампанії широко використовується фальшива соціологія. Чинному президенту треба вирватися у другий тур за будь-яку ціну. Повторюю: будь-яку! Тож нині головна задача — сформувати в українців думку про динамічне зростання рейтингу нинішнього глави держави. А також натякнути на те, що лише у нього є шанси переобратися на другий термін. Однак це насправді не відповідає реальному стану речей та справжнім електоральним уподобанням. Та, між іншим, закриті опитування показують, що більшість нинішніх так званих публічних соціологічних досліджень недооцінюють шанси Юлії Тимошенко. Тому навіть

якщо буде масовий підкуп, тиск, красиві івенти тощо, Порошенко наразі навряд чи має шанси вийти у другий тур. Єдине, що може відрегулювати ситуацію, — воєнні рецидиви і, відповідно, введення воєнного стану.

Та чим ближче до виборів, тим більше з'являтиметься фальшивої соціології — і, звісно, тим менше буде дійсно об'єктивних даних. Але є дві речі, які дають можливість спеціалістам приблизно прогнозувати позиції претендентів на пост президента. По-перше, це дані закритих опитувань, про які я вже говорив. Ці дослідження зроблені за усіма канонами та показують трохи іншу картину, аніж демонструють провідні соціологічні інститути, які явно виконують замовлення. По-друге, треба зважати на результати виборів у ОТГ. Тут українці надають перевагу партії «Батьківщина», а от підтримка пропрезидентської політики, навпаки, знижується.

Та яким чином влада вирішуватиме свої проблеми? Це ми побачимо найближчим часом».

Що б не показувала соціологія, та що б не підказувала власна інтуїція, перш за все треба читати програми кандидатів у президенти. Адже потрібно чітко розуміти, що реально може запропонувати країні та її громадянам той чи інший претендент на посаду глави держави. Ми вирішили ознайомитися (переказати повністю надто важко) та проаналізувати програми трьох лідерів перегонів. Насправді виявилось дуже пізнавально та цікаво.



«Новий курс» — змістовно і всеохопно

Юлія Тимошенко — фактично єдиний політик, чия програма писалась не суто під вибори. Насправді в червні минулого року Тимошенко презентувала «Новий курс України» — шлях перезавантаження та розвитку країни, й за півроку провела декілька великих тематичних форумів.

Сотні експертів, правознавців, соціологів, конституціоналістів, економістів, представників громадянського суспільства працювали над «Новим курсом» протягом кількох останніх років.

До цього національного плану включено п'ять напрямів змін: «Нова стратегія миру та безпеки», «Нова народна Конституція», «Нова економічна стратегія», «Нова соціальна доктрина» та «Нова молодіжна політика».

У передвиборчій програмі Тимошенко викладені основні тези та пропозиції із цієї глобальної праці.

Велику увагу лідер «Батьківщини» приділяє питанням миру та безпеки. Вона говорить про сильну дипломатію та апелює до Будапештського меморандуму.

«Ми проведемо повну модернізацію Збройних сил України за стандартами НАТО та наростимо нашу військову потужність до рівня, що гарантує безпеку країні і кожній родині», — зазначено в програмі.

Та сильної армії не може бути без надійного забезпечення воїна. Також мова йде про реінтеграцію і відбудову звільнених від окупації територій та стягнення компенсації з Росії.

Розповідає Тимошенко й про нову народну Конституцію, яка, на її думку, допоможе зламати кланово-олігархічну систему. Так от, буде знята недоторканність з усіх високопосадовців та суддів. Також буде зменшено кількість парламентарів з 450

до 350. Громадяни отримають беззаперечне право змінювати центральну та місцеву владу в будь-який момент через референдум за народною ініціативою. Призначення у всі контролюючі органи відбуватимуться незалежно від влади... До речі, проект нового Основного Закону має бути презентований Тимошенко та групою експертів ще до виборів.

На відміну від багатьох своїх конкурентів лідер «Батьківщини» виклала досить ґрунтовну економічну стратегію, яка передбачає відновлення фінансової стабільності, створення нової енергетичної політики, реформування аграрного сектора та земельних відносин, впровадження оптимальної податкової системи (зокрема передбачена ліквідація 37 корупційних квазіподатків). Велику увагу кандидат привертає до соціальних питань. Таких як, наприклад, необхідність впровадження європейської зарплати. Головна мета — за п'ять років досягти середнього рівня оплати праці як у сусідній Польщі.

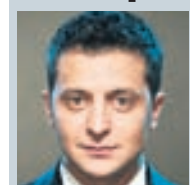
Далі мова йде про достойні пенсії, доступну медицину, справедливий тарифи, якісну та доступну освіту, українську культуру та духовність. Політик надає чіткі пропозиції, як у тій чи іншій галузі можна змінити ситуацію.

Також Тимошенко опікується молодіжною політикою. Тут головна мета — створити максимально комфортні умови для молодих людей у себе на батьківщині, щоб зупинити потік еміграції.

Загалом програма Юлії Тимошенко досить змістовна та всеохопна. Й, звісно, головний плюс програми в тому, що вона має під собою дуже міцний фундамент. Тобто за тезами є реальні розробки.



«Держава для Людини» — народовладдя для початку



Досить цікаво читати передвиборчу програму новачка у політиці Володимира Зеленського. Так, кандидат одразу зауважує, що йде тільки на один термін, щоб змінити систему. Головна теза програми — «Держава для Людини, а не Людина для держави».

Розповідає претендент на посаду президента про перший ініційований ним законопроект — «Про народовладдя», згідно з яким українці зможуть формувати задачі для влади через референдуми та інші форми прямої демократії.

Окрім того, Зеленський говорить про те, що мають бути прийняті й інші законодавчі акти: «Про зняття недоторканності з президента України, народних депутатів і суддів», «Про імпичмент президента України», «Про відкликання народного депутата України».

Також Зеленський зауважує, що вибори до парламенту та місцевих рад мають відбуватись за відкритими списками. А за «кнопкодавство» можна буде автоматом втратити мандат. До того ж судова гілка влади має стати владою, а не прислужницею влади.

Щодо питань миру... Зеленський знову-таки згадує про Будапештський меморандум, говорить, якою має бути наша армія, та відзначає, що рух у НАТО — запорука нашої безпеки.

«Першочергові завдання розвитку економіки: детінізація економіки, свобода конкуренції, розвиток внутрішнього виробництва, довго-

строкове недороге кредитування», — сказано в програмі.

Кандидат зголошується стати гарантом для кожного великого інвестора, який прийде в Україну. Також Володимир Зеленський виступає за формування прозорого ринку землі.

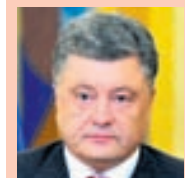
Із цікавого: новоспечений політик вважає, що необхідно впровадити економічний паспорт українця.

«Кожна дитина матиме право накопичувати на своєму рахунку частину від реалізації державою природних благ (надр, землі тощо). Після досягнення повноліття дитина отримає ці накопичення як власний стартовий капітал» — ось така пропозиція.

Переймається Зеленський і проблемою корупції, говорячи про те, що з нею треба не боротися, а перемагати її. «Підозрюваний у корупції не вийде під заставу. Засуджений за корупцію отримає конфіскацію майна і довічну заборону обіймати державні посади», — зазначено у передвиборчій програмі.

Говорить кандидат і про «соціалку», зокрема якісну освіту, нову пенсійну систему, перехід до страхової медицини. А ось ще цікаве: Зеленський обіцяє, що держава забезпечить усіх мешканців доступом до швидкого Інтернету, сприятиме розвитку цифрової грамотності населення незалежно від віку.

Дуже глибокою цю програму назвати не можна. Втім, вона досить зрозуміло написана й містить деякі неординарні пропозиції.



Старі пісні про головне: подолання бідності, курс на ЄС та НАТО

Чинний президент Петро Порошенко розпочинає програму зі своєї коронної теми — вступ до ЄС та НАТО. Вчоргове глава держави обіцяє, що у 2023 році Україна подасть заявку на вступ до ЄС, отримає та почне виконувати План дій щодо членства в НАТО (щось таке ми читали у його ж програмі в 2014 році, тільки терміни були іншими).

Та наступні рядки дивують. Так, Порошенко зауважує, що завдяки членству в ЄС і НАТО забезпечимо: високі стандарти життя людей; верховенство права і рівні правила для всіх; допомогу в розвитку економіки всієї держави і регіонів; доступ до найбільшого світо-

вого ринку; безпеку і захист держави, бо основний принцип НАТО — це «один за всіх, всі за одного». І тут з'являється безліч запитань. Та найголовніші: високих стандартів життя, верховенства права та рівності у нас не буде без ЄС та НАТО? Тобто усього цього не буде ще багато років?

Окрім того, гарант говорить про те, що упродовж п'яти років Україна має стати лідером аграрного сектора в Європі; одним із п'яти нових глобальних лідерів ІТ-сектору; регіональним лідером індустріального розвитку; транспортним хабом Східної Європи; однією з десяти найбільш відвідуваних країн Європи під гаслом «Модна країна, яку відкриває світ».

Також президент похвалився досягненнями: «За п'ять років ми зробили те, що не робилося роками й десятиліттями. Ми заклали міцний фундамент для розвитку держави — основу для української історії успіху», — зазначено в документі.

Серйозно?
«Тим часом запровадження декларації доходів і статків чиновників усіх рівнів, притягнення до відповідальності корупціонерів, виведення з тіні державних закупівель і ліквідація корупційних схем вже дозволили спрямувати до бюджету сотні мільярдів гривень», — сказано в програмі.

Ну і нарешті: «Подолання бідності — основне завдання, від реалізації якого

залежить виконання нашої візії України як великої держави щасливих людей».

Говорить гарант і про гідні зарплати та пенсії, а також збільшення допомоги при народженні дитини, завершення мед-реформи, підтримку української мови, свободу слова та права журналістів.

Безсумнівно, ця програма викликає безліч емоцій. Але, на жаль, негативних. Здається, що сам президент і український народ живуть у паралельних реальностях: в одній майже казково, у іншій — жахливо. Насправді програму можна було назвати: сумбурні старі пісні про головне. Якби усе це обіцяв кандидат-новачок, а не чинний президент, який був при владі п'ять років, то можна було б зрозуміти. А так... Сумно.

Сторінку підготувала Яна ДЖУНГАРОВА

Пенсіонери — найорганізованіша частина електорату, яка не пропускає день виборів і радо йде голосувати — хто за покликом серця, хто керуючись здоровим глуздом, а хто й за гречку чи інші «плюшки». Тому не дивно, що чинний президент вирішив «позолотити ручку» стареньким напередодні виборів, доручивши уряду провести автоматичну індексацію пенсій, починаючи з березня 2019 року, яку не проводили вже кілька років нібито через брак коштів у держбюджеті.

Приємно, що раптом за щучим велінням, за президентовим хотінням у держбюджеті знаходяться гроші. Гарант заявив, що зайві 5 млрд грн, які підуть на індексацію, з'явилися завдяки пільговому режиму розмитнення «євроблях», який діє до 22 лютого. Для розуміння: в держбюджеті на індексацію було заплановано лише мільярд гривень. І тепер Порошенко доручив уряду вирішити питання захисту тих, «хто в першу чергу зараз постраждав — це ті пенсіонери, які отримують мінімальну пенсію; треба, щоб ми знайшли можливість використувати кошти, які надходять від розмитнення автомобілів, для вирішення цієї гострої і болючої соціальної проблеми».

За останніми даними Держфінансової служби, з 25 листопада 2018 року по 13 лютого (включно) 2019 року було здійснено митне оформлення

майже 161 тис. таких автівок. За них власники сплатили 10,1 млрд грн. Для порівняння: станом на 7 лютого кількість розмитнених автомобілів складала 80,1 тисячі, завдяки чому держказна поповнилася більш ніж на 5 млрд грн, про які й згадував гарант. Але чомусь він забув сказати про те, що дефіцит Пенсійного фонду України складає 167 млрд грн, що на 17 млрд більше, ніж минулого року. І ці 5, а то й 10 мільярдів — крапля в морі.

Навіть згадуючи про те, що в 2015–2016 роках індексація не проводилася, і подаючи нинішнє осучаснення пенсій як турботу про найбільш незахищені верстви населення, влада забуває про одну цікаву деталь. До 2017 року, коли набрав чинності закон про так звану пенсійну реформу, була дещо інша система індексації — пенсії потрібно було збільшувати на розмір інфля-



ції попереднього року, яка в 2014-му склала 24,9%, а в 2015-му — 43,3%. І щомісячні виплати українським стареньким мали б значно вирости. Але ні. Індексація проводиться зараз за новою методою, яка враховує 50% показників інфляції й середньої зарплати. Тож пенсії будуть підвищені максимум на 17,4%, тобто індексація проводиться не за попередні декілька років, а лише за минулий рік.

«У формулі закладено показник середньої заробітної плати — 3764 грн. Тепер це значення буде помножено на коефіцієнт. Він складається з 50% зростання середньої зарплати і 50% інфляції. Остання минулого року становила 9,8% — це 4,9%, а зарплати вирости приблизно на 25% — це 12,5%. Складаємо і отримуємо 17,4%. Тепер 3764 грн множимо на коефіцієнт 1,174 — виходить нове значення середньої зарплати, яке враховується у формулі підвищення пенсій», — пояснив профільний міністр Рева, додавши, що ця формула працюватиме ще в 2019-му і 2020 році, а далі вона знову зміниться.

Але найголовніше в цій історії для стареньких не те, за якою формулою буде проведена індексація, а скільки насправді вони отримають. Тим більше, що прем'єр-міністр

розрекламував це осучаснення як перше в історії новітньої України, яке відбудеться в автоматичному режимі й торкнеться всіх. Автоматичність не передбачає підвищення виплат для деяких категорій, для автомата всі рівні. Пенсія просто збільшиться на горезвісні 17,4%. В результаті ті, хто виживає на «мінімалку», отримають у кращому разі 260 грн прибавки. Зрозуміло, що тим, хто може похвалитися більш високими щомісячними виплатами, перепадуть значно серйозніші суми після індексації. Так і з'явиться потім вражаюча цифра зростання «в середньому» аж на 760 гривень! Але українці прекрасно знають, що «середні» зарплати й пенсії чомусь мало хто отримує у реальному житті...

Олена САФОНОВА

ДО 2017 РОКУ ПЕНСІЇ ПОТРІБНО БУЛО ЗБІЛЬШУВАТИ НА РОЗМІР ІНФЛЯЦІЇ ПОПЕРЕДНЬОГО РОКУ, ЯКА В 2014-МУ СКЛАЛА 24,9%, А В 2015-МУ — 43,3%. АЛЕ ІНДЕКСАЦІЯ ПРОВОДИТЬСЯ ЗАРАЗ ЗА НОВОЮ МЕТОДОЮ, ЯКА ВРАХОВУЄ 50% ПОКАЗНИКІВ ІНФЛЯЦІЇ Й СЕРЕДНЬОЇ ЗАРПЛАТИ. ТОЖ ПЕНСІЇ БУДУТЬ ПІДВИЩЕНІ МАКСИМУМ НА 17,4%, ТОБТО ІНДЕКСАЦІЯ ПРОВОДИТЬСЯ НЕ ЗА ПОПЕРЕДНІ ДЕКИЛЬКА РОКІВ, А ЛИШЕ ЗА МИНУЛИЙ РІК

ДУМКА ЕКСПЕРТІВ

«Влада займається відкритим підкупом за державні гроші»



Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ,
експерт із питань
соціальної політики.

«Осучаснення пенсій не є ноу-хау. Індексація на 100% від зростання споживчих цін була прописана в законодавстві. Заморозивши на декілька років індексацію виплат, влада фактично вкрала в середньому по тисячі гривень на місяць у кожної людини похилого віку. Адже якби осучаснення проводилося згідно із законодавством, середня пенсія становила би близько 4 тисяч гривень, а мінімальна — 2,5 тисячі гривень.

Зараз індексація проводиться не на 100% від зростання споживчих цін, а на 50%, і не на 100% від збільшення середньої зарплати, а знов-таки на 50%. Тобто підвищення буде вдвічі меншим, ніж до так званої пенсійної реформи.

Крім того, реформою Гройсмана-Рєви зменшено на третину вагу страхового року шляхом зниження страхового коефіцієнту з 1,35 до 1,0. А на цей коефіцієнт множилася розрахункова пенсія. Відповідно ті, хто вийшли на

заслужений відпочинок з 1 січня 2018 року, мають пенсію десь на 30% меншу, ніж ті, кому пощастило стати пенсіонером до цієї реформи.

А ще з 1 січня 2019 року на пенсію має право вийти тільки та людина, яка має не менше 26 років страхового стажу, хоча раніше мінімальна вимога для виходу на пенсію була 15 років. А впродовж декількох років мінімальний стаж має зрости до 30 років.

До речі, в березні планується не тільки осучаснення пенсій, а й монетизація субсидій. Живі гроші видаватимуть одночасно з пенсіями, щоб пенсіонери побачили приголомшливі суми, хоча насправді для 7 млн стареньких, які отримують «мінімалку» або близьку до неї за розміром пенсію, підвищення складе 50–70 гривень. Тобто переважна більшість людей не побачать реального підвищення.

До того ж Пенсійний фонд не має права займатися жодними іншими виплатами, окрім пенсій. Але саме через ПФУ здійснюватиметься виплата субсидій, що є, по суті, грубим порушенням бюджетного законодавства.

Влада напередодні виборів, пообіцявши опікуватися людьми з найменшими пенсійними виплатами, фактично намагається підкупити стареньких. Зараз у деяких областях ухвалюють

рішення щодо виділення за місяць до виборів з облбюджетів по тисячі гривень тим людям шанованого віку, пенсія яких не перевищує 2,5 тис. грн. Чи не є це нахабним відкритим підкупом за державні гроші?

Зрозуміло, що все це, враховуючи дефіцит Пенсійного фонду, призведе до додаткового навантаження на держбюджет. Але влада піде на те, щоб виплатити стареньким ці гроші, аби тільки залишитися кермувати державою».

«Завдяки перенесенню індексації із січня на березень на пенсіонерах зекономлять близько 10 млрд грн»



Віктор СКАРШЕВСЬКИЙ,
економічний експерт:

«Індексація пенсій була закладена в законі про держбюджет на 2019 рік. Однак постає запитання: чому осучаснення виплат відбудеться з 1 березня, а не з 1 січня, що було б більш логічним, адже ціни ростуть зазвичай на початку року? На жаль, заяви профільного міністра Андрія Рєви про недоступність інформації щодо

споживчої інфляції та розміру середньої зарплати за минулий рік є лише відмовками. Адже можна все перерахувати заднім числом за січень–березень. За моїми оцінками, завдяки перенесенню індексації із січня на березень влада зекономить близько 10 млрд грн. Тобто просто відбере ці 10 млрд грн у людей шанованого віку.

Враховуючи те, що минулого року Пенсійному фонду не вистачило близько 12–13 млрд грн, через що було збільшено дефіцитність і не повернено 5 млрд грн Держказначейству, нинішнього року після проведення індексації ПФУ бракуватиме 15–20 млрд грн. Навіть якщо не вистачатиме грошей для виплати пенсій, їх візьмуть з інших видаткових статей. Так, минулого року близько 2 млрд грн відібрали у фермерів, близько 7 млрд грн — із соціальних видатків, у тому числі з виплат на дітей. Тоді уряд чинічно заявив, що він зекономив на виплатах на дітей через нижчу від запланованої народжуваність. Так само вони чинитимуть і нинішнього року.

До речі, з початку лютого відбувається масова верифікація пенсій та субсидій. Не виключаю, що таким чином хочуть скоротити кількість отримувачів пенсій, у першу чергу за рахунок переміщених осіб».

Нещодавно набула чинності Методика розподілу між споживачами обсягів спожитих у будівлі комунальних послуг. Не гаючи часу, столичний водоканал заявив про зміну принципів нарахування платежів за воду та водовідвід уже в лютому. Але це був фальстарт — адже буквально за кілька днів Мінрегіонбуд, який, власне, й розробив Методику, заявив, що наразі водоканали та теплопостачальники не можуть застосовувати нові правила нарахування оплати. І споживачі платитимуть за старою схемою, поки не укладуть нової угоди з постачальниками цих послуг.

Але, на жаль, розслаблятися не слід, адже Методику ніхто не змінюватиме. Відповідно, принцип «споживач заплатить за всі втрати» рано чи пізно буде застосований до кожного домогосподарства.

Нагадаємо, Методику було розроблено на виконання закону «Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання» та закону № 2189 «Про ЖКП», який починає діяти в травні цього року. До речі, в наказі Мінрегіону, яким, власне, й ухвалено Методику, немає додаткових умов набрання нею чинності. Тільки конкретна дата. Тому і заява Мінрегіонбуду, й спростування столичного водоканалу, в якому вказано, що застосування Методики відбудеться з моменту прийняття Правил надання житлово-комунальних послуг, більше нагадує тимчасовий відступ, аби не псувати електорату настроїв перед президентськими і парламентськими виборами. А ось після них...

Одним із основних принципів, задекларованих у Методіці, є те, що у разі виникнення небалансу через втрати в мережі за це платитимуть споживачі. Постачальник виходитиме з того, яка кількість послуги зайшла до будинку і,



призначають виходячи з так званих соціальних норм.

«Держава, намагаючись, з одного боку, пришвидшити обладнання усіх домогосподарств лічильниками, з іншого послідовно дезертирує з усіх сфер соціальної відповідальності, перекладаючи догляд за багатоквартирними будинками на мешканців. Найбільш імовірно, такий підхід прогресуватиме, адже той ринок, який запроваджується, передбачає, що всі обов'язки держави та постачальника послуг закінчуються на вході в будинок.

Можна було б зрозуміти, якщо б такий підхід стосувався індивідуальних будинків у котеджних містечках. Але коли йдеться про споруди, зведені понад 50 років тому, в яких усі мережі потребують оновлення та заміни, це означає, що домогосподарства заплатять за всі втрати чи то через нещільність конструкцій, чи то через несправність обладнання. Всі роботи, проведені виконавцем, оплачуватимуть виключно мешканці будинку», — констатував директор спеціальних проектів науково-технічного центру «Психея» Геннадій Рябцев.

Своєю чергою голова «Інституту міста» Олександр Сергієнко називає та-

трішньобудинкових мереж у належному стані. Але це не робилося, і проблеми накопичувалися десятиріччями. Тому дійсно потрібні економічні важелі для встановлення лічильників, але за умови запровадження загальнодержавної програми з безкоштовного обладнання індивідуальними приладами обліку квартир малозабезпечених громадян.

Також необхідно скористатися європейською практикою та ввести норматив будинкових втрат на рівні 3%, щоб постачальники послуг не нараховували споживачам зайвого та одночасно були вмотивовані до утримання мереж у належному стані», — додав він.

Геннадій Рябцев констатував, що Методика передбачає встановлення для кожного будинку індивідуального розрахункового періоду, на кінцеву дату якого проводиться зняття показників загальнобудинкового вузла обліку та здійснюється розподіл між споживачами.

«А тепер уявіть: у нас 146 тисяч будинків із централізованим водопостачанням, понад 80 тисяч — із централізованим опаленням. Хто і як знімає показники загальнобудинкових лічильників за один день? Мешканці мають сплатити за своїми лічильниками на ту дату, яку

ЗА ОЦІНКАМИ ЕКСПЕРТІВ, ЗАПРОВАДЖЕННЯ МЕТОДИКИ РОЗПОДІЛУ МІЖ СПОЖИВАЧАМИ ОБСЯГІВ СПОЖИТИХ У БУДІВЛІ КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ ПРИЗВЕДЕ ДО ЗРОСТАННЯ СУМ У ПЛАТІЖКАХ ДЕСЬ НА 20–40%. БІЛЬШЕ ТОГО, ЦІ НАРАХУВАННЯ НЕ КОМПЕНСУВАТИМЕ СУБСИДІЯ, ЯКУ ПРИЗНАЧАЮТЬ, ВИХОДЯЧИ З ТАК ЗВАНИХ СОЦІАЛЬНИХ НОРМ



відповідно, вимагатиме оплату за цей обсяг. А те, що десь протікає труба або послуга йде на обігрів підвалів, горіщ чи сходів, його не турбує.

Додаткова сума нарахувань залежить від багатьох обставин. Так, якщо всі квартири у багатоповерхівці обладнані індивідуальними приладами обліку, сума небалансу між загальнобудинковим лічильником відповідної житлово-комунальної послуги та сумарними показниками лічильників, встановлених у домогосподарствах, розподіляється рівномірно між всіма мешканцями будинку. Якщо індивідуальними лічильниками обладнана лише частина приміщень, небаланс розподіляється між споживачами, які не мають лічильників, пропорційно до кількості осіб, які мешкають у тій чи іншій квартирі.

За оцінками експертів, від такого нововведення платежі можуть вирости десь на 20–40%. Більше того, ці нарахування не компенсуватиме субсидія, яку

визначив постачальник послуги. Тобто навіть на початку запровадження методики встановлені норми, які виконати неможливо. Це свідчить про те, що показники малюватимуть зі стелі і вони не відповідатимуть реальній кількості спожитих послуг», — наголошує експерт.

А експерт Центру аналізу економічної політики Юрій Гаврилечко додав, що через запровадження плаваючої дати кінцевого терміну оплати за ту чи іншу комунальну послугу отримувачі субсидій мають всі шанси втратити цю допомогу.

«Людина сплатила за послугу за лічильником, а потім постачальник встановив нову дату зняття показників, відповідно, домогосподарству дорухували додаткові кошти. З точки зору субсидій з'явилася заборгованість невідомого розміру, про яку людина не дізнається, поки не отримає нову платіжку», — додав він.

До речі, до прийняття цих законів утримання будинків закладалося в тариф, і ці гроші ЖЕКи мали витратити в тому числі й на поточні та капітальні ремонти будівель, а також утримання вну-

визначив постачальник послуги. Тобто навіть на початку запровадження методики встановлені норми, які виконати неможливо. Це свідчить про те, що показники малюватимуть зі стелі і вони не відповідатимуть реальній кількості спожитих послуг», — наголошує експерт.

А експерт Центру аналізу економічної політики Юрій Гаврилечко додав, що через запровадження плаваючої дати кінцевого терміну оплати за ту чи іншу комунальну послугу отримувачі субсидій мають всі шанси втратити цю допомогу.

«Людина сплатила за послугу за лічильником, а потім постачальник встановив нову дату зняття показників, відповідно, домогосподарству дорухували додаткові кошти. З точки зору субсидій з'явилася заборгованість невідомого розміру, про яку людина не дізнається, поки не отримає нову платіжку», — додав він.

Аріна МАРТОВА

Крок вперед у «тарифній» справі

«Тарифна» справа № 826/9665/16, ініційована лідером ВО «Батьківщина» Юлією Тимошенко проти Кабміну щодо незаконного підвищення ціни на газ для населення та ТКЕ у 2016 році, хоч і повільно, але рухається до фінішної прямої.

Минулого тижня під час чергового засідання Окружного адміністративного суду під головуванням Євгенія Аблова відбувся допит експертів, які поставили свої підписи під «Експертизою економічно обґрунтованої ціни на газ».

За словами офіційного представника лідера «Батьківщини» у «тарифному» судовому процесі проти уряду Олександра Трохимця, на засідання з'явилися п'ятеро із семи експертів КНДІСЕ, які проводили судово-економічну експертизу ціни на газ для населення.

Стороною Юлії Тимошенко під час допиту експертам були поставлені запитання: чи було досліджено собівартість газу внутрішнього видобутку ПАТ «Укргазвидобування» та величину прибутку ПАТ «Укргазвидобування» та ПАТ «НАК «Нафтогаз України».

Олександр Трохимець уточнив, що саме ці показники є складовими економічної обґрунтованості ціни на твар (у цьому разі — природний газ).

«Експерти, які були приведені до присяги, надали пояснення, що ані собівартість, ані величина прибутку не досліджувались. А висновку про економічну обґрунтованість експерти дійшли виходячи з того, що ПАТ «Укргазвидобування» та ПАТ «НАК «Нафтогаз» зі збиткових підприємств стали прибутковими після того, як Кабмін різко підвищив ціну на газ для населення.

Таким чином влада намагалась виправдати запроваджену нею формулу «Дюссельдорф+» всупереч вимогам Конституції України та законам. Собівартість газу можна визначити лише на основі первинних бухгалтерських документів, запит на надання яких був надісланий експертами до Кабінету міністрів. Однак такі документи надані не були», — зазначив він.

Представник Юлії Тимошенко у судовому процесі пояснив, що у разі ненадання первинних документів експерти повинні були відмовити у проведенні експертизи, як того вимагає українське законодавство. Однак, за словами тих самих експертів, «була змінена стратегія проведення цієї експертизи» і для виправдання неправового рішення уряду були використані дані, які не можуть слугувати основою для визначення економічної обґрунтованості ціни на газ.

Він висловив сподівання, що суд дасть належну оцінку таким доказам у нарадчій кімнаті під час винесення рішення. Але попереду ще не одне засідання. Так, 27 лютого в рамках процесу відбудеться заслуховування пояснень третіх сторін та дебати.

Найголовніше, що в Україні з'явився шанс на справедливість — адже фактично на цьому засіданні було розбито аргументи влади щодо економічно обґрунтованої ціни на газ.

Олекса ГОНСЬКИЙ

Європейський союз славиться вмінням досягати компромісних рішень. Завдяки планомерній наполегливості Німеччини, яка досягла порозуміння із Францією, кремлівський проект «Північний потік – 2» минулого тижня отримав ще один шанс на добудову, запуск та подальше функціонування.

Те, що ЄС не притаманна швидкість у прийнятті рішень, коли йдеться не про їхні інтереси, відомо давно. Три місяці знадобилося Європі для того, щоб тільки зараз почати обговорювати запровадження нових санкцій проти РФ як реакцію на збройне захоплення українських моряків та їхнє незаконне ув'язнення. Тому не дивно, що доля внесення поправок до Енергетичної директиви ЄС, які б могли зупинити будівництво «Північного потоку – 2», вирішувалася майже 1,5 року.

Здавалося б, Франція схамулася, і в Україні в питанні протидії газпромівському проекту з'явився новий союзник. Але ні. 7 лютого Париж та Берлін досягли компромісу, в результаті чого Франція оголосила про підтримку запропонованих поправок. А далі все відбувалося швидко як ніколи. Вже 8 лютого канцлер Німеччини Ангела Меркель повідомила про те, що всі країни ЄС на рівні послів країн-членів дійшли згоди з приводу регулювання «Північного потоку – 2». 12 лютого представники Європарламенту, Ради ЄС та Єврокомісії у Страсбурзі погодили проект поправок до газової директиви ЄС, які стосуються магістрального газопроводу.

«ПІВНІЧНИЙ ПОТІК – 2»: компроміс за чужий рахунок



Тепер оновлена газова директива чекає на затвердження Європарламенту і Ради ЄС, а до національного законодавства держав-членів вона повинна бути інтегрована протягом дев'яти місяців після опублікування в Офіційному журналі ЄС.

Хоча є ще надія на Європарламент, позиція якого щодо газпромівського проекту поки залишається незмінною. Там чітко заявляють, що «Північний потік – 2» несе

загрозу енергобезпеці країн Співдружності і що саме Україні належить ключова роль в європейській мережі енергозабезпечення. Проте шанси на це невеликі — адже ми бачимо, що коли «супертяж» Євросоюзу Німеччина чогось воліє, вона здатна продавати омріяне рішення в будь-який спосіб.

Кажуть, диявол криється в деталях. І цей компроміс не є винятком. В Єврокомісії пояснюють, що метою поправок є

вдосконалення існуючої газової директиви і забезпечення того, щоб принципи енергетичного законодавства ЄС (доступ третіх сторін, регулювання тарифів, розділення власності та прозорість) застосовувалися до всіх газопроводів, у тому числі з третіх країн.

А німецько-французька поправка полягає в тому, що країна, на території якої розташовується пункт отримання газу з морського газопро-

воду, одержує право вибору формули застосування до цього проекту правил Газової директиви ЄС і можливих винятків із неї. Тобто всі питання проекту «Північний потік – 2» регулюватиме виключно Німеччина, яка була і є найбільш зацікавленою в ньому стороною.

Відповідно не дарма пані Меркель стільки часу біла себе в груди, доводячи, що цей газопровід по дну Балтики є суто економічним проектом, який не несе жодних загроз ані Україні, ані ЄС. Берлін, фактично зрадивши основні принципи ЄС та спалюючи європейські цінності, стане найкрупнішим в Європі газовим хабом, підсадивши на газову голку інші країни Співдружності. А ті країни, які виступали проти «ПП-2», нехай ковтають пил...

Але хоч наразі шансів на добудову путінсько-меркельського газопроводу стало більше, своє останнє слово ще не сказали Штати. Не виключено, що вони зволікали із запровадженням санкцій, щоб якомога більше грошей було витрачено Росією, і потім, після кількох попереджень, завдати жорсткого удару, в тому числі й по європейських компаніях, які фінансували цей газопровід. Якщо Європарламент дійсно прогнеться під Меркель, США залишаться останньою надією на зупинку «ПП-2».

На жаль, Україні, яка докладає чимало дипломатичних зусиль, щоб грати на цьому полі, сильні «фігури» відводять роль пішака, яким можна пожертвувати, про що нам також потрібно знати й бути готовими навіть до такого сценарію.

Антоніна МИРОШНИЧЕНКО

НІМЕЦЬКО-ФРАНЦУЗЬКА ПОПРАВКА ПОЛЯГАЄ В ТОМУ, ЩО КРАЇНА, НА ТЕРИТОРІЇ ЯКОЇ РОЗТАШОВУЄТЬСЯ ПУНКТ ОТРИМАННЯ ГАЗУ З МОРСЬКОГО ГАЗОПРОВОДУ, ОДЕРЖУЄ ПРАВО ВИБОРУ ФОРМУЛИ ЗАСТОСУВАННЯ ДО ЦЬОГО ПРОЕКТУ ПРАВИЛ ГАЗОВОЇ ДИРЕКТИВИ ЄС І МОЖЛИВИХ ВИНЯТКІВ ІЗ НЕЇ. ТОБТО ВСІ ПИТАННЯ ПРОЕКТУ «ПІВНІЧНИЙ ПОТІК – 2» РЕГУЛЮВАТИМЕ ВИКЛЮЧНО НІМЕЦЧИНА, ЯКА БУЛА НАЙБІЛЬШ ЗАЦІКАВЛЕНОЮ В НЬОМУ СТОРОНОЮ

Кремль поступово, добровільно та з піснею створює для своїх громадян залізну завісу. З кожним роком все більші кількості росіян забороняється виїжджати з просторів РФ. А щоб населення не понабиравалося зайвої демократії та не побачило справжньої убогості життя в рідному болоті, Держдума поки що в першому читанні ухвалила законопроект «Про забезпечення сталої роботи російського сегмента Інтернету в разі відключення від глобальної інфраструктури Всесвітньої мережі», мета якого — ізоляція російського користувача.

Не дивно, що одним із авторів одіозних новацій, які були розроблені нібито як реакція на прийняту Штатами стратегію кібербезпеки, є експерт Російської держохорони, КДБшник Андрій Луговий. Той самий, який звинувачений в отруєнні полонієм Олександра Литвиненка.

Допомагали йому чим могли сенатор від Красноярського краю Андрій Клішас, відомий всім ідеєю про адміністративну відповідальність за образ держави у Мережі. Третій співавтор — сенатор Людмила Бокова з

Обережно, «Чебурнет»!

опікунської ради фонду «Розумний інтернет», де вигадали домен «Діти», щоб відгородити підрастаюче покоління від небажаного контенту.

Фактично йдеться про так званий «чисто російський Інтернет», який має безперервно функціонувати в країні навіть тоді, коли Захід вирішить відключити РФ від глобальної Мережі. Але насправді, прикриваючись зовнішньою загрозою, Путін, напевне, хоче піти шляхом Північної Кореї та Китаю — країн з автономним Інтернетом і, головне, обмеженим доступом до Всесвітньої павутини для переважної більшості населення.

Якщо закон ухвалить, при федеральній службі «Роскомнадзор» з'явиться Центр моніторингу та управління, який реагуватиме на загрози Рунету і координуватиме роботу операторів зв'язку. Технічно ж автономізацію «Чебурнета» пропонується забезпечити за рахунок введення правил маршрутизації трафіку, контролю над його дотриманням, а також створення можливостей для

мінімізації обсягу даних, переданих за кордон.

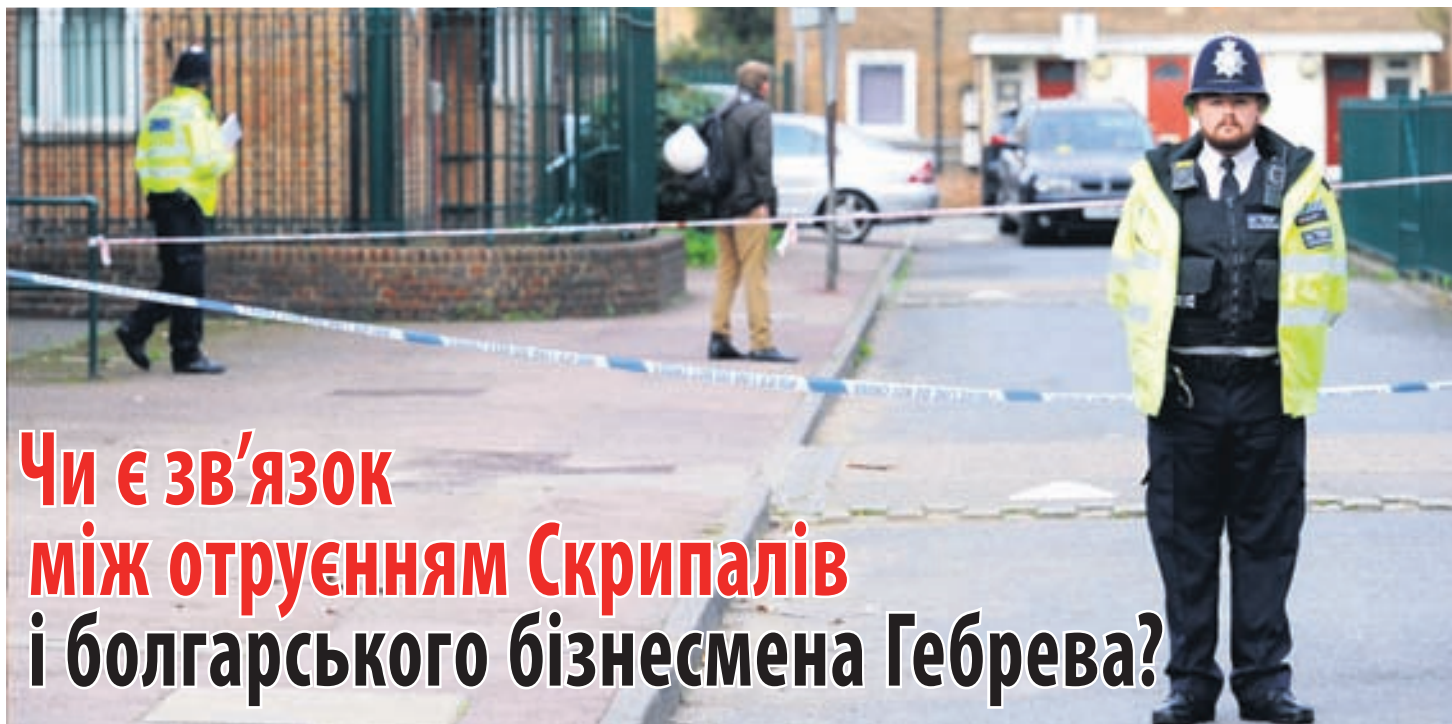
З цією метою оператори зв'язку повинні будуть встановити спеціальне обладнання. Воно не тільки визначатиме джерело трафіку, що передається, а також зможе обмежувати доступ користувачів до забороненої інформації. Передбачається, що таке обладнання встановлюватимуть за держрахунок. І блокуватимуть інтернет-ресурси за командою з центру.

Але, найвірогідніше, попри блакитні кошти просто розпиляють (до речі, тільки на першому етапі планується виділити 20 млрд рублів). А намагання перекласти фінансовий тягар на провайдерів призведе до того, що багато хто піде з ринку, а ті, що залишаться, підвищать тарифи.

Проте це не врятує ситуацію. І тоді «Роскомнадзор» просто блокуватиме сайт за сайтом, утім, як і зараз. Адже щоб повторити досвід Піднебесної та КНДР, доведеться витратити значно більше коштів. Та в Росії вже так і не вийде, адже той самий Пекін вибудовував автономний Інтернет упродовж десятиріч. Тому росіянам, як то кажуть, VPN на поміч. Але, може, вони нарешті замисляться над тим, що путінський режим штовхає їх до ізоляції та повернення до СРСР у найгіршому його прояві?



Катерина МІЦКЕВИЧ



Чи є зв'язок між отруєнням Скрипалів і болгарського бізнесмена Гебрева?

Чи пов'язана спроба отруєння колишнього подвійного агента Сергія Скрипаля та його доньки Юлії отрутою «Новачок» у Солсбері в 2018 році із замахом на болгарського бізнесмена, торговця зброєю Еміліана Гебрева в 2015-му? Це питання вивчить спеціально створена спільна слідча група Великої Британії і Болгарії. Про це заявила британський посол Емма Хопкінс після зустрічі з болгарським прем'єр-міністром Бойко Борисовим.

У жовтні 2018 року слідча група Bellingcat припустила, що справа Скрипалів може бути пов'язана з отруєнням Гебрева. Такі припущення з'явилися після того, як Bellingcat оприлюднила інформацію про можливого третього підозрюваного у справі Скрипалів — агента російської військової розвідки, який в'їхав до Великої Британії під ім'ям Сергія Федотова за три дні до гучного отруєння. На думку Bellingcat, ця людина могла бути причетною до спроби отруєння Гебрева. Москва усї звинувачення відкидає.

Гебрева і один із його співробітників. У лікарні стан Гебрева різко погіршився і він впав у кому. Лікарі припустили, що сталося отруєння пестицидами, які, ймовірно, були в салаті з руколи або в каві.

Після того як Гебрев вийшов із коми, його кров відправили на аналізи в лабораторії Швейцарії та Фінляндії. У Гельсінкі в крові Гебрева знайшли сліди двох фосфороорганічних сполук. Одна з двох отруйних субстанцій дійсно виявилася сильним пестицидом, а походження іншого органофосфату

30 травня, Федотов полетів до Москви із сусідньої Сербії. Приблизно в цей же період, у кінці травня, Гебрева виписали з лікарні, але, як бізнесмен розповів Bellingcat, за кілька днів йому стало гірше і він був повторно госпіталізований.

Колішній міністр оборони Болгарії Бойко Ноев заявив, що Гебрев і двоє інших постраждалих були отруєні органофосфатом. За його словами, ця субстанція належить до тієї ж групи отрут, що й «Новачок», від якого постраждали також Сергій Скрипаль і його дочка.

В інтерв'ю болгарському телебаченню Ноев заявив, що отруєнням Гебрева Кремль намагався зупинити виробництво зброї в Болгарії і дестабілізувати обстановку в країні, яка є членом НАТО.

У 2018 році Болгарія стала найбільшим експортером зброї в країнах



ЗА ДАНИМИ BELLINGCAT, СМЕРТЕЛЬНА РЕЧОВИНА, ВИКОРИСТАНА ПРИ СПРОБІ ОТРУЄННЯ ГЕБРЕВА, МАЙЖЕ ІДЕНТИЧНА ТІЙ, ЯКОЮ ОТРУЇЛИ СКРИПАЛІВ. СХОЖІ Й СЛІДИ, ЗАЛИШЕНІ У БОЛГАРІЇ І ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ. НА ПІДСТАВІ ЦИХ ДАНИХ ГЕНПРОКУРАТУРА БОЛГАРІЇ В ЖОВТНІ 2018 РОКУ ВІДНОВИЛА РОЗСЛІДУВАННЯ СПРАВИ ПРО ОТРУЄННЯ БІЗНЕСМЕНА ЕМІЛІАНА ГЕБРЕВА

Крім того, за даними Bellingcat, смертельна речовина, використана при спробі отруєння Скрипалів, майже ідентична тій, якою отруїли Гебрева. Схожі й сліди, залишені Федотовим у Великій Британії і Болгарії. На підставі цих даних генпрокуратура Болгарії в жовтні 2018 року відновила розслідування справи про отруєння бізнесмена Еміліана Гебрева

За часів холодної війни Еміліан Гебрев працював на болгарському державному військовому підприємстві Kintex. На той час Болгарія вважалася одним із найбільших експортерів зброї — в країні, насамперед, виробляли автомати Калашникова, а також реекспортували радянські озброєння. У 1992 році Гебрев заснував власну збройову фірму Етко і став вельми успішним бізнесменом. У 2017 році прибуток компанії склав 100 млн євро.

28 квітня 2015 року на одному з прийомів, який Гебрев проводив у Софії, бізнесменові стало зле. Він втратив свідомість і був доставлений до лікарні. Тоді ж із симптомами гострого отруєння були госпіталізовані син Ге-

не вдалося встановити. Слідча група Bellingcat стверджує, що невстановлена субстанція — не що інше, як отрута «Новачок».

На момент замаху на Еміліана Гебрева Сергій Федотов перебував у Софії. Про це заявив генпрокурор Болгарії Сотір Цацаров, додавши, що у спецслужб є докази цього.

За даними, якими володіють болгарські слідчі органи, Сергій Федотов прибув із Москви до болгарського Бургаса 24 квітня 2015 року. У нього був квиток на зворотний рейс на 30 квітня із Софії до Москви, але на цей рейс він не прийшов. Замість цього пізно ввечері 28 квітня Федотов з'явився в аеропорту Стамбула і в останню хвилину купив квиток до Москви. Кількома годинами раніше цього дня була здійснена спроба отруєння Еміліана Гебрева.

Наступного разу Федотов з'явився в Болгарії 24 травня 2015 року, прибувши прямим рейсом із Москви. Зворотний рейс він забронював на 28 травня 2015 року, але, як і місяцем раніше, в квітні, не з'явився на нього. За два дні,

Східної Європи — обсяг торгівлі перевищив 1 млрд євро. Болгарська зброя, в тому числі продукція фірми Етко, йде на експорт до країн Близького Сходу включно із Сирією.

Багато хто в Болгарії вважає, що Москві все це не подобається. При цьому вплив Росії у Болгарії як і раніше значний. Спостерігачі попереджають про те, що Кремль намагається використовувати Болгарію в ЄС і в НАТО як «троянського коня». Офіційна ж Софія займає обережну позицію стосовно Москви. Так, після отруєння Скрипалів у Солсбері Болгарія була однією з небагатьох країн ЄС, які не вислали російських дипломатів. Сьогодні, за словами экс-міністра оборони Болгарії, багато хто з високопосадовців у Софії намагається не дати ходу справі про отруєння Гебрева.

Олександр АНДРЕЄВ, Наталія ПОЗДНЯКОВА
Deutsche Welle, Німеччина
(Матеріал публікується зі скороченнями)

Територіальна цілісність — основа путінської ідеї

«Ми з президентом Путіним обов'язково укладемо мирний договір». Ці слова прем'єра Абе стали звичними. Проте, якщо врахувати внутрішньополітичну ситуацію в Росії і тактику Путіна, за допомогою якої він уміло дратує Японію, на жаль, виникають наступні припущення: ентузіазм прем'єра не тільки не буде реалізований, а навпаки, існує небезпека, що він вийде йому боком.

По-перше, більшість росіян виступає проти повернення Японії хоча б одного острова. Згідно з результатами соціопитувань, проведених у РФ, 74–77% респондентів відповіли, що «північні території» не слід повертати Японії. Не проти повернення всього 14–17%. У Москві і на Сахаліні пройшли демонстрації проти повернення Південних Курил. На деяких плакатах навіть було написано: «Замість островів віддамо Японії Путіна».

Росіяни втратили впевненість у результаті різних інцидентів, в які була втягнута Росія у 1990-ті. Через втрату східних союзників, розпад СРСР, програв Росії в холодній війні, зміцнення американської гегемонії, активізацію Китаю тощо у них виник комплекс неповноцінності.

Слід зазначити, що самому Путіну навіть на думку не спадає повернути Японії хоча б один острів. Він заявляв, що не слід поступатися ні міліметром території Росії. Крім того, він вважає своєю священною місією відродження міні-СРСР, тому з ентузіазмом поставився до створення Євразійського економічного союзу.

У чому ж суть політики адміністрації Путіна щодо Японії? Якщо говорити коротко, то Росія постійно дратує Японію. Прем'єр Абе перебуватиме при владі до вересня 2021-го. Оскільки для укладення мирного договору з Росією потрібна згода японців і ратифікація в парламенті, необхідно досягти з президентом Путіним домовленості до зустрічі у верхах, яка пройде на полях саміту G20 у червні цього року. Для Абе це граничний термін.

При цьому строк президентства Путіна — до травня 2024-го. Це на два з половиною роки довше, ніж у Абе. Тож, найімовірніше, Путін й надалі робитиме вигляд, що готовий до переговорів.

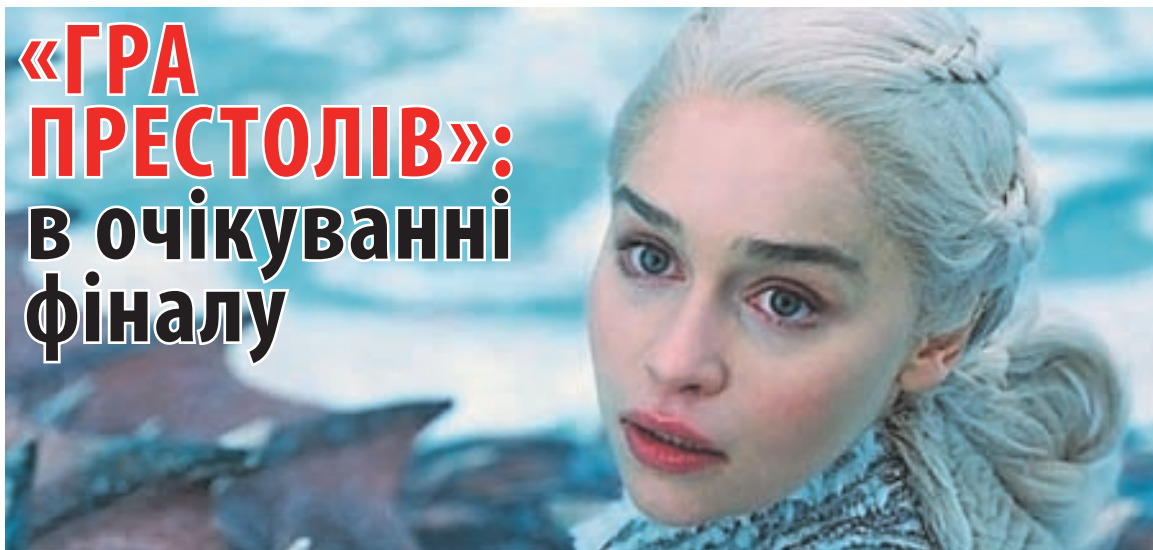
Наміри Росії зблизитися з Японією очевидні: козир у протиборстві з G7 і Китаєм, проникнення в Азіатсько-Тихоокеанський регіон, отримання від Японії економічної і технологічної допомоги. Для того, щоб досягти цих цілей, Путін дратує Японію запахом смаженого вугра. Сенс у тому, щоб якнайдовше отримувати від Японії все необхідне по максимуму.

Для прем'єра Абе настав час якомога швидше звернути увагу на цю кремлівську тактику і використати її проти Росії.

Кімура ХІРОСІ
«Санкей сімбун», Японія
(Матеріал публікується зі скороченнями)

14 квітня відбудеться довгоочікувана прем'єра першої серії восьмого (останнього) сезону культової «Гри престолів». Цей американський фентезійний серіал, заснований на циклі романів «Пісня льоду й полум'я» письменника Джорджа Р. Р. Мартіна, стартував на каналі НВО у квітні 2011-го. І за вісім років набув шаленої популярності у всьому світі. Новий Всесвіт просто полонив кіноманів: ця історія набагато крутіша та багатогранніша, аніж навіть «Володар перснів»!

«ГРА ПРЕСТОЛІВ»: В очікуванні фіналу



Тож не дивно, що прихильники фентезі з таким нетерпінням чекають на прем'єру. Творці телефільму підживлюють цей інтерес, публікуючи фото зі знімального майданчика та тизери. А також нам пообіцяли, що фінал саги буде грандіозним та просто неймовірним. Це й не дивно, адже бюджет кожної серії значно збільшили, тож і видовища будуть ще більш ефектними.

До речі, останній, шостий, епізод вийде 19 травня. Тож насправді чекати залишилось не так довго. Однак можна не мар-

нувати час і освіжити в пам'яті події останніх серій сьомого сезону — вони були одночасно й надто інтригуючими, і жахливими. І таким чином можна налаштуватися на потрібну хвилю. Однак найліпше дивитися серіал не на комп'ютері чи планшеті, а у справжньому домашньому кінотеатрі!

Мене запросили до шоуруму компанії **Home Technology Group** (<https://htg.com.ua/hi-fi-high-end/home-cinema/>), яка професійно займається проектуванням та інсталяцією інтелектуальних систем «під ключ»: Hi-Fi и High End до-

машній кінотеатр, «Умный дом» та мультитрум.

Так, у самому шоурумі представлена система 5.1 з використанням проектора Full HD якості та проекційним екраном у рамі шириною 2,4 метра. Тож саме тут і розпочався перегляд...

Одна з найдинамічніших сцен сьомого сезону «Гри престолів» була представлена в шостій серії — битва короля Півночі Джона Сноу та його прибічників із армією мерців Короля ночі. Головні герої потрапляють у засідку, але їх рятує Дейнеріс Таргарієн верхи на драконі! Після першого перегляду ще в 2017 році (тоді транслювали черговий сезон) емоції дійсно зашкалювали. Та складно було уявити, що це тільки квіточки... Перегляд у домашньому кінотеатрі компанії **Home Technology Group** дає повну ілюзію присутності на полі бою. Часом навіть ухиляєшся від шаблі мерця, настільки все реалістично. А коли Король ночі вбиває дракона, по шкірі просто біжать мурахи... Все немов справжнє.

Та все ж наймасштабніша сцена була у самому фіналі, коли армія Білих ходаків рушила на Сім королівств. Те, до чого головні герої, а з ними і глядачі готувалися усі сім сезонів, сталося! Впала стіна, яка захищала

живих від мертвих, і тепер гряде битва не на життя, а на смерть. На відстані кількох метрів буквально відчуваєш холодний подих дракона-перевертня, який нищить усе на своєму шляху, та як здригається земля від каменів стіни, що падає... Моторошно і водночас казково захопливо.

Занурення у кінематографічний світ настільки глибоке, що виринути звідти після фінальних титрів надто складно. І хочеться дивитися ще... Картинка така ж якісна, як і в повноцінному кінотеатрі. А от звук навіть дещо цікавіший: відчуваєш буквально кожну вібрацію. А ще не треба забувати про прекрасну музику, яку для «Гри престолів» вже вісім років поспіль пише ірано-німецький композитор Рамін Джаваді. Переглядаючи епізоди у шоурумі, наче відправляєшся на справжній концерт.

Важко було уявити, що домашній кінотеатр може справити таке приємне враження. Все ж нині глядачів дуже розбалували — великих кінотеатрів на будь-який смак набудували занадто багато. Однак саме в домашньому سینема можна усамітнитися і повністю поринути у перегляд улюблених фільмів та серіалів. Тож це справжня мрія кіномана, хоча й не зовсім дешева. Втім, кожному вирішувати самому, чого варта та сама мрія.



ЗАНУРЕННЯ У КІНЕМАТОГРАФІЧНИЙ СВІТ НАСТІЛКИ ГЛИБОКЕ, ЩО ВИРИНУТИ ЗВІДТИ ПІСЛЯ ФІНАЛЬНИХ ТИТРІВ НАДТО СКЛАДНО. І ХОЧЕТЬСЯ ДИВИТИСЯ ЩЕ... КАРТИНКА ТАКА Ж ЯКІСНА, ЯК І В ПОВНОЦІННОМУ КІНОТЕАТРІ

Від стрічки «Смертельний лабіринт» нічого особливого не очікуєш. Ну чим може здивувати черговий фільм жахів без суперстарів та зіркового режисера? Здавалося б, нічим. Втім, «Смертельний лабіринт» виявився непоганим кіноатракціоном.

...Одного зовсім не прекрасного дня в одній кімнаті збирається група людей: кожного з них запросили взяти участь у захоплюючому квесті. При цьому переможець гри отримає приз у десять тисяч доларів. Зіграти вирішили сором'язлива студентка Зої (Тейлор Расселл), простий хлопець Бен (Логан Міллер), бізнесмен Джейсон (Джей Елліс), колишній шахтар Майк (Тайлер Лебін), жінка-військовослужбовець Аманда (Дебора Енн Волл) та юний поціновувач квестів Денні (Нік Добані).

Дуже скоро ці шестеро розуміють, що насправді гра розпочалася вже тоді, коли вони тільки-но зайшли у приміщення. І головне тут не просто дійти до фіналу та ви-

Квест ціною в життя

грати омріяний грошовий приз, а вижити. Кожна кімната стає для друзів по нещастю справжньою пасткою.

Для початку головні герої потрапляють у гігантську духову шафу. Якщо персонажі не розгадають численні загадки та не знайдуть ключ, то вони просто спечуться...

Ім доведеться боротися за життя у п'яти квест-кімнатах. Кожна буде страшнішою за попередню. За класикою жанру головні герої гинутьимуть один за одним. Й до фіналу дійдуть лише найсміливіші та найкмітливіші. Однак для початку треба буде зрозуміти принцип гри та найголовніше: чому обрали саме цих людей...

Ідея фільму дуже нагадує знаменитий трилер 1997 року під назвою «Куб». Трошки відгонить тут і відомим фільмом жахів «Пила»... «Смертельний лабіринт» дійсно створений за певним шаблоном, однак у цьому немає нічого поганого: кіно хоч і схематичне, але дуже динамічне. Режисер Адам Робітел та

сценаристи Брегі Ф. Шут і Марія Мельник змогли насправді налякати глядача.

Звісно, «Смертельний лабіринт» не назвеш шедевром. Однак це дуже якісний кінематографічний атракціон. На початку фільму ви вмощуєтесь в кріслі, вважаючи, що вас аж ніщо не може налякати... А насправді сценаристи вигадали такі пастки, від яких просто холодне кров. Й після перегляду стрічки вам точно ніколи не захочеться грати в квести...

Також сценаристам вдалося розкрити особистість своїх персонажів, і це дуже важливо. Когось ми полюбимо, когось поважатимемо, а когось зневажатимемо. Але є тут і мінуси: уважний глядач одразу зрозуміє, хто із героїв дійде до самого кінця. Така передбачуваність трохи засмучує. Та й без ляпів не обійшлося.

До речі, здається, творці стрічки не мають наміру ставити крапку і готують для нас нову франшизу. Щось на кшталт «Пункту призначення». Тож знову полоскочемо нерви через пару-трійку років!

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

Наразі оформити передплату на газету «Вечірні Вісті» можна тільки через редакцію.

Сплатити передплату на газету «Вечірні Вісті» ви можете в будь-якому відділенні державного або комерційного банку України за квитанцією.

Якщо ви хочете отримувати газету з наступного місяця, вам необхідно сплатити передплату до 10 числа поточного місяця.

ВАРТІСТЬ РЕДАКЦІЙНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ:

Індекс	Періодичність виходу	Вартість передплати (1 місяць)
49450	Пн	25 грн

«Вечірні Вісті» — газета для усіх поколінь!
Тел: (044) 359-04-54

Сума: 150
Платник: Петренко Розална Юхимівна
Місце м. Одеса.
проживання: вул. Канатна, 38, кв. 42
Отримувач: Назва: ТОВ «Електромолл Україна»
Мушкетер: АТ «УкрСиббанк»
Код: 36032284
Розрахунковий рахунок: 26007493798200
МФО банку: 351005
Призначення платежу: Передплата газети «Вечірні Вісті» Інд.49450, 6 міс.

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу:

ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник і видавець:

ТзОВ «Структура ІТ»

Тел: (044) 359-04-54

e-mail: gazetavv@ua

Газету надруковано ТзОВ «Мета-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0123456789

Наклад 97 525 прим.

Рекомендована ціна 5 гривень

Передплатний індекс: 49450

Відповідальність за матеріали у рубриці «Точка зору» несуть автори текстів.

При використанні публікацій посилення на газету «ВВ» обов'язково.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.